

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud: D. Bosîi)

instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco)

Î N C H E I E R E

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Feodor, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Chirică împotriva lui Nicolae Feodor cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 5 septembrie 2018, Ruslan Chirică a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Feodor, prin care a solicitat încasarea sumei de 10 700 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică; sumei de 30 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral; sumei de 1 221 de lei cu titlu de taxă de stat.

În motivarea acțiunii a indicat că la 23 iunie 2016, Nicolae Feodor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat să fie obligați pârâții Ruslan Chirică și Pantelei Chirică să demoleze construcția auxiliară, amplasată pe terenul pârâților la hotarul terenurilor părților; să nu folosească încăperile auxiliare din gospodăria pârâților în calitate de atelier de reparații (ferărit, sudat) și să nu comită zgomot (muzică, lovituri de ciocan ș.a.); să fie încasat din contul pârâților în contul reclamantului prejudiciul material în sumă de 2 100 de lei și prejudiciul moral în mărime de 5 000 de lei și cheltuielile de judecată.

A relatat că prin hotărârea din 23 ianuarie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Feodor împotriva lui Ruslan Chirică și Pantelei Chirică s-a admis parțial. S-a interzis pârâților Ruslan Chirică și Pantelei Chirică să folosească încăperile auxiliare din gospodăria ce le aparține ca atelier de reparații, cu executarea lucrărilor de fierărit, sudat, etc. și producerea ca urmare a unor zgomote puternice. S-a încasat de la pârâții Ruslan Chirică și Pantelei Chirică în beneficiul lui Nicolae Feodor suma de 2 000 de lei cu titlu de daune morale, suma de 1 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma de 3 500 de lei. În rest, pretențiile lui Nicolae Feodor s-au respins ca neîntemeiate.

A susținut că nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond la 21 februarie 2017, pârâții au declarat apel.

Astfel, prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelul declarat de Ruslan Chirică și Pantelei Chirică și s-a casat integral hotărârea din 23 ianuarie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Cantemir cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Reclamantul a precizat că litigiul în cauză a durat aproximativ doi ani, pe parcursul cărora pârâtul au fost nevoit să achite serviciile pentru reprezentare în instanța de judecată.

A specificat că la 7 iulie 2016 a încheiat un contract de asistență juridică pentru a fi reprezentat în judecată, suportând cheltuieli în mărime de 6 200 de lei. Ulterior, la 10 februarie 2017 acesta a achitat serviciile juridice de reprezentare în instanța de judecată în ordine de apel în sumă de 1 500 de lei.

De asemenea, a menționat că a fost nevoit să-și angajeze un avocat care să-l reprezinte pe prezenta cauză civilă, suportând cheltuieli de reprezentare în sumă de 3 000 de lei.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Nicolae Feodor în beneficiul lui Ruslan Chirică suma cheltuielilor pentru asistența juridică acordată în procesul civil dintre Nicolae Feodor împotriva lui Ruslan Chirică și Pantelei Chirică, soluționat definitiv prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Cahul, în mărime de 1 000 de lei; s-a respins ca neîntemeiată pretenția lui Ruslan Chirică cu privire la repararea prejudiciului moral în legătură cu desfășurarea procesului civil dintre Nicolae Feodor împotriva lui Ruslan Chirică și Pantelei Chirică, soluționat definitiv prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Cahul; s-a încasat de la Nicolae Feodor în beneficiul lui Ruslan Chirică suma cheltuielilor pentru asistența juridică acordată în prezenta cauză civilă în mărime de 3 000 lei; s-a respins ca neîntemeiată pretenția lui Ruslan Chirică împotriva lui Nicolae Feodor cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, legate de achitarea taxei de stat.

Prin decizia din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul s-a admis cererea de apel declarată de Ruslan Chirică. S-a casat parțial hotărârea din 23 octombrie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central, în partea respingerii capătului de cerințe privind încasarea cheltuielilor de judecată, legate de achitarea taxei de stat și cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 6 200 de lei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care s-a admis acțiunea lui Ruslan Chirică. S-a încasat de la Nicolae Feodor în beneficiul lui Ruslan Chirică suma cheltuielilor pentru asistență juridică acordată în procesul civil dintre Nicolae Feodor împotriva lui Ruslan Chirică și Pantelei Chirică în mărime de 6 200 de lei și suma de 321 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de achitarea taxei de stat. S-a încasat de la Nicolae Feodor în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 150,75 de lei. În rest, hotărârea din 23 octombrie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat Hotărârea nr. 12 a Curții Constituționale din 19 iunie 2003, pentru controlul constituționalității legii nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, prin care a constatat că munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice, iar mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată.

Conform Recomandării privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată de prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012 a Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova, raportată la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, unde sânt expres indicate tarifele fixe, se menționează că suma de 1 000 de lei, reprezintă tariful fix pentru participare în fiecare ședință de judecată în instanțele de orice nivel sau la desfășurarea fiecărei acțiuni procesuale.

Astfel, din considerente expuse supra și reieșind din temeinicia argumentelor cererii de apel expuse în acest sens, instanța de apel a dispus casarea soluției instanței de fond în partea încasării sumei de 1 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate de către Ruslan Chirică și a dispus încasarea de la Nicolae Feodor în beneficiul lui Ruslan Chirică suma cheltuielilor pentru asistență juridică acordată în procesul civil dintre Nicolae Feodor împotriva lui Ruslan Chirică și Pantelei Chirică, soluționat definitiv în baza deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Cahul, în mărime de 6 200 de lei.

Cu privire la suma de 1 500 de lei, ce reprezintă cheltuieli de asistență juridică suportate de către Ruslan Chirică pentru depunerea cererii de apel în procesul civil dintre Nicolae Feodor împotriva lui Ruslan Chirică și Pantelei Chirică, soluționat definitiv în baza deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Cahul, și care s-a solicitat a fi încasate, instanța de apel a conchistemeinicia soluției instanței de fond privind respingerea acestui capăt de pretenție.

Colegiul a specificat că conform bonului de plată seria DH nr. 080079 din data de 10 februarie 2017, eliberat de către avocatul Eduard Olaru, nu rezultă expres că suma de 1 500 de lei ar fi fost suportată de Ruslan Chirică pentru întocmirea cererii de apel în procesul civil dintre Nicolae Feodor împotriva lui Ruslan Chirică și Pantelei Chirică, ori, conform aceluiași bon de plată anexat la materialele cauzei (f.d. 23), se atestă că suma de 1 500 de lei a fost suportată de către Ruslan Chirică, pentru consultație juridică în procesul contravențional și civil, și nicidecum nu demonstrează cu certitudine că această sumă ar fi fost achitată de Ruslan Chirică, anume pentru întocmirea cererii de apel în procesul civil dintre Feodor Nicolae împotriva lui Ruslan Chirică și Pantelei Chirică, soluționat definitiv în baza deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Cahul.

Subsidiar, instanța de apel a relatat că Ruslan Chirică a solicitat încasarea din contul lui Ruslan Feodor suma de 30 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Însă, instanța de apel a concluzionat că soluția instanței de fond privind respingerea încasării prejudiciului moral în sumă de 30 000 de lei în beneficiul lui Ruslan Chirică, este una legală și motivată care urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel în această parte.

La 22 august 2020, prin intermediul oficiului poștal, Feodor Nicolae, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea admiterii acțiunii lui Chirică Ruslan, cu emiterea unei noi hotărâri de menținere a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat eronat și a aplicat legea precum și probele prezentate.

Mai mult, s-a indicat că instanța de apel în partea adjudecării cheltuielilor de asistență juridică, nu a evaluat valoarea în funcție de realitate, necesitate și rezonabilitate.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 29 iulie 2020.

Astfel, recursul declarat la 22 august 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 25 septembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1546/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 127), și a fost recepționată conform avizelor de recepție (f.d. 128-129).

Prin referință depusă la 07 octombrie 2020, Ruslan Chirică a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nicolae Feodor, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Feodor, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Nicolae Feodor, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Feodor, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț, împotriva deciziei din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat